

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40263

Besvarelse af spørgsmål nr. 53 af 24. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 53:

”Arbejdsgruppen forudsætter i sin rapport, at det skal være en betingelse for, at den foreslåede bestemmelse om telefonaflytning på person i stedet for telefon kan anvendes, at politiet over for retten kan godtgøre, at den person, som indgrebet retter sig imod, anvender en flerhed af kommunikationsmidler.

a) Hvorfor ser ministeren bort fra denne anbefaling i lovforslaget?

b) Vil en betingelse som foreslået af arbejdsgruppen efter ministerens opfattelse i væsentlig grad vanskeliggøre politiets muligheder for at opnå retskendelse eller være unødigt tidskrævende for politiet sammenholdt med, at ministeren anfører, at den foreslåede ændring er af principiel karakter?”

Svar:

Den tværministerielle arbejdsgruppe har i rapporten ”Det danske samfunds indsats og beredskab over for terror” forudsat, at politiet som betingelse for at få en kendelse ”på person” over for retten godtgør, at den person, indgrebet retter sig imod, anvender en flerhed af kommunikationsmidler. Der henvises til rapporten, side 76.

Baggrunden for ikke at opstille en sådan særlig betingelse i lovforslaget er beskrevet i pkt. 4.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som det fremgår heraf, vil betingelserne for at foretage telefonaflytning være uændrede, og der er derfor ikke tale om, at politiets muligheder for telefonaflytning udvides i forhold til, hvad der gælder i dag, men alene om ud fra bl.a. de nævnte ressourcemæssige hensyn – og kun for så vidt angår sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 – at ændre reglerne om proceduren for indhentelse af retskendelse.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det ikke herudover være en særlig betingelse, at politiet i de konkrete tilfælde godtgør, at den person, indgrebet retter sig imod, anvender en flerhed af kommunikationsmidler.

Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at formålet med den foreslåede adgang til retskendelse på en person i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 som anført er at forenkle proceduren, og at det som nævnt er Politiets Efterretningstjenestes generelle erfaring, at netop de kredse, der mistænkes for forbindelse med mulig terrorvirksomhed, i væsentlig grad søger at udnytte den teknologiske udvikling inden for tele- og internetkommunikation til at undgå overvågning fra myndighedernes side.